

DE DISCUSSIE OVER VANGEN OF NIET

Een paar puntjes, een paar stellingen over de drie mogelijke manieren van libellen bestuderen: vangend plus dodend, vangend plus weer vrijlatend, nooit vangend. Zelf kies ik altijd voor laatstgenoemde mogelijkheid, bijvoorbeeld vanuit 'ALS er ethische argumenten meespelen dan zijn die altijd in het voordeel van nooit-vangen'. Bovendien vindt ik houdbaar: 'uiteindelijk is de enige drijfveer bij natuuronderzoek jouw eigen nieuwsgierigheid (of zelfs: jouw eigen baan)'. Of omgekeerd gesteld: 'elk natuuronderzoek dat ook echt in het belang van de natuur is, kan op niet-destructieve wijze gedaan worden'. Daaruit volgt voor mijn

manier van in de natuur rondlopen: 'ik wil alleen dát weten, wat op niet-destructieve wijze geweten kan worden'.

Wat meer kijkend naar hoe de discussie over dit soort punten verloopt kom ik tot: 'alle argumenten pro vangend onderzoeken kunnen uitsluitend in je opkomen als je al van WILLEN vangen uitgaat (vergelijk argumenten pro auto-gebruik)'. Dat leid ik af uit iets algemener: 'argumenten pro het een of ander hebben slechts beperkte geldigheid: ze hoeven niet geldig te zijn binnen de kaders waarbinnen de mensen van de andere kant denken'. Dit geeft weinig hoop voor de mogelijkheid tot overtuigen van anderen! En erger nog, wat ook geldt is: 'IEDER argument pro het een of ander valt vanuit een ander denkkader te ontzenuwen'.

Ik heb de indruk dat in discussies niet speciaal naar in meer dan één denkkader geldige argumenten wordt gezocht, en dat vooral daardoor discussies snel verworden tot het gooien van argumenten die geen doel KUNNEN raken. Een tamelijk zinloze bezigheid wordt het discussiëren dan!

Tot slot een voorbeeldje van hoe met sluwheid vrijwel elk argument van een tegenargument valt te voorzien. Meestal wordt gesteld: 'bij waarnemingen van zeldzame soorten is betrouwbaarheid van het grootste belang, zodat, jammer genoeg, juist hier gevangen of zelfs gedood dient te worden'. Ik stel daar tegenover: 'als het om een zeldzame soort gaat zit je altijd al in het gebied van de grote foutenmarges (een dwaalgast, grens van een areaal, bij geringe dichtheid minder trefkans), dus neem dat jammer genoeg serieus en vang juist niet!' Daar zit je dan met je argumenten pro vangen. Overigens hecht ik enorm aan betrouwbaar waarnemen, maar ik ben van mening dat goed kijken voor vrijwel alle gevallen een zeer hoge betrouwbaarheid op kan leveren. Wie *Leucorrhinia pectoralis*, *Erythromma viridulum* en *Lestes dryas* niet op het oog makkelijk herkent, zou eerst een tijd kunnen gaan leren, om vervolgens pas te gaan inventariseren.....

Weia Reinboud, Vlieland 20, 3524
AA Utrecht